

Bemærkninger til forslaget

Et flertal i Folketinget vedtog i juni 1993 som et led i skattereformen at indføre en række grønne afgifter for at tilskynde til en miljømæssigt mere hensigtsmæssig adfærd. Formålet var samtidig at vedtage en øget beskatning af begrænsede ressourcer og forurening og en mindre beskatning af arbejds løn.

Dette princip støttede SF, men SF gav samtidig udtryk for, at partiet fandt det helt uholdbart, at erhvervslivet, der foretager dispositioner over en meget væsentlig del af det samlede ressourceforbrug, helt blev friholdt for de grønne afgifter.

Regeringen gav principielt SF medhold, og det resulterede i nedsættelsen af et embedsmandsudvalg, det såkaldte Dithmer-udvalg, der skulle kulegrave perspektivet for grønne afgifter i forhold til erhvervslivet.

Dithmer-udvalgets rapport udkom i april 1994, og den viste sig at udgøre et godt udgangspunkt for forhandlingerne om grønne afgifter for erhvervslivet, fordi den dokumenterede

- at grønne afgifter kan tilrettelægges, så de gavner beskæftigelsen, og
- at grønne afgifter er helt nødvendige, for at Danmark kan leve op til de vedtagne handlingsplaner for nedbringelse af miljøbelastningen.

Derfor finder SF det også særdeles kritisabelt, at der stadig halvandet år efter vedtagelsen af skattereformen ikke er lagt et eneste lovforslag om grønne afgifter for erhvervslivet på bordet fra regeringens side.

SF har al mulig forståelse for, at det er godt at forhandle lovstoffet med erhvervslivet, hvis det vil være med til konstruktivt at udforme lovgivningen, så det får den bedst mulige miljømæssige virkning.

Men nu er det i allerhøjeste grad på tide at sende et klart signal til erhvervslivet om, at beslutningsfasen nærmer sig.

SF finder derfor, at regeringen og SF snarest bør indgå en aftale om indførelse af afgifterne, om det niveau de skal indføres på, om en plan for gradvis stigning i dem og om den metode, der skal lægges til grund for tilbageføring af provenuet til erhvervslivet.

SF forventer, at afgifterne senest træder i kraft pr. 1. januar 1996, det tidspunkt, hvor regeringen igen er

fri af den handlingslammelse, den har pålagt sig selv i finanslovforliget med Venstre og Det Konservative Folkeparti.

SF vil pege på følgende emner, som en aftale bør indeholde:

CO₂ og drivhuseffekten

CO₂-afgiften på erhvervslivet bør som beskrevet i Dithmer-udvalgets rapport sikre, at den CO₂-målsætning, Folketinget har vedtaget, kan opfyldes. Ud fra de seneste tal om afstanden mellem prognoser og handlingsplan synes et niveau omkring 300 kr. pr. t at være nødvendigt.

Derudover er der brug for at planlægge en langsigtet stigningstakt samtidig med, at CO₂-målsætningen i et længere forløb må strammes.

SF minder i den forbindelse om, at forbrugerne i dag betaler CO₂-afgift og energiafgift på tilsammen omkring 600 kr. pr. t.

SF er indstillet på, at det er nødvendigt at operere med særlige regler i visse konkurrenceudsatte brancher, i alt fald indtil flere lande indser nødvendigheden af substantielle CO₂-afgifter.

Meningen er ikke at lukke arbejdspladser, men at tvinge virksomhederne til at producere med det mindst tænkelige energiforbrug.

Der kan blive tale om procesafhængige undtagelser koblet med energisyn som anbefalet i Dithmer-rapporten eller en model med marginalafgifter i forhold til en gennemsnitlig branchemæssig energiintensitet som anbefalet af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Andre muligheder kan også tænkes, men med fastholdelse af den miljømæssige effekt.

Hvis energisyn indgår i regelsættet, må det bygge på gradvist stigende krav, i form af et stigende åremål på pay-back-tiden.

Trafikkens bidrag

SF betragter det som en alvorlig mangel ved rapporten, at arbejdsgruppen har fået besked på at lade trafiksektoren ude af betragtning.